

philippine studies

Ateneo de Manila University • Loyola Heights, Quezon City • 1108 Philippines

Babae

Nonilon V. Queaño

Philippine Studies vol. 53, no. 2&3 (2005): 424

Copyright © Ateneo de Manila University

Philippine Studies is published by the Ateneo de Manila University. Contents may not be copied or sent via email or other means to multiple sites and posted to a listserv without the copyright holder's written permission. Users may download and print articles for individual, noncommercial use only. However, unless prior permission has been obtained, you may not download an entire issue of a journal, or download multiple copies of articles.

Please contact the publisher for any further use of this work at philstudies@admu.edu.ph.

<http://www.philippinestudies.net>
Fri Jun 27 13:30:20 2008

Ngunit digmaan pa rin
 Ang bawat paglusob ng lapis at bolpen sa papel.
 Kapit-bisig tayong makikibaka sa digmaang ito!
 Sa inyo na ang lapis, mabilis magmalinis;
 Ako na ang sa bolpeng 'di mabura ang pagdating;
 Sa pagbuo ng kultura ng bayan,
 mga bayani ang ating papel.

Hindi na tayo makikipagtawaran
 sa mga salitang banyaga.
 Sila ang aakiting sumalo sa handaan
 nating mandirigmang tagasulat.
 Di ba't Pinoy ang magkumbida ng lahat
 at anyayahang kumain sa pista?
 Pag lumipas na ang panahon ng gutom,
 tapos na rin ang giyera.

NONILON V. QUEAÑO

Babae

Ang pigurang puting habi ng kariktang
 Pahapplus-haplos sa diwa
 Tuwina
 Ay madre cacao ring suhay sa bagyo,
 Sa loob nag-iipon ng tigas.
 Ang matang 'yang nanghuhuli't bumibihag,
 Tulad ng sampaga sa piping umaga
 Ay bukal ring titighaw sa uhaw
 O talong paghuhugasan ng sala sa tuwing babalong ang luha,
 Ang pisnging dadampian ng labing itong
 Sinusuyo ng pulang rosal sa gabing kay alinsangan
 Ay babating langit sa bukanqliwayway
 Pagkaraan ng magdamag,
 Ang labi, o ang matamis na labing di matuyuan ng dagta
 Tulad ng guyabano o manggang hinog sa puno

O dalungyan o langka,
 Bungang bangong ninanamnam-namnam sa pag-iisa,
 A, lahat na lagda ng mukhang yaong
 Tila litong ilang-ilang
 Ay bunghalit ng hinagpis,
 Balangkas rin ng namumuong tapang,
 Daliri't bisig na dadampu-dampulay sa likod at leeg
 Sa sandaling liglig ng hangin ang kaluwalhatian
 Ay tutok din sa gatilyo sa paglilok ng bukas,
 Dibdib na iyang umaawit ng ligaya kung ika'y kaniig.
 Himlayan din ng nalugmok,
 Bukal ng di maapulang init ng paglaban.
 Balakang, hita, binti, paa't
 Lahat ng bighaning iyong pang-anyaya
 Sa paglipad sa sintayog ng ulap at papawirin,
 Kung ika'y hahagka'y
 Nakaugat rin sa lupa,
 Saanman ang paghahanap na ito,
 Ang mabuo-magiba, masubsob-matayong moog ng paglabang ito'y
 Humantong,
 Ika'y laging iniisip
 Kaibiga't kaagapay sa paglakad,
 Labis kitang iniibig.

JOSÉ EDMUNDO OCAMPO REYES

Departures

Now the hours of color are coming
to an end; soon only fireflies

and a row of tentative lamps
will illumine the path

to the main road. In the vestibule
of the retreat house, a sign